

CXVII.

Forslag til Lov

om

Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo.(Fremsat i Landstinget den 4. Marts 1925 af Justitsminister *Steincke*).**Kapitel I.**

§ 1.

Saafrømt en Ægtefælle ved sin Død efterlader sig Livsarvinger, arver den længstlevende Ægtefælle en Fjerdedel af den afdødes efterladte Formue.

Denne Arveret kan ved testamentarisk Bestemmelse af den førstafdøde indskrænkes indtil en Sjettedel af Formuen, jfr. Forordning af 21. Maj 1845 § 23 sammenholdt med Lov af 29. December 1857 § 2.

§ 2.

Efter den ene Ægtefælles Død er den længstlevende Ægtefælle berettiget til at overtage hele Fællesboet uden at skifte med deres fælles Livsarvinger. Den længstlevende Ægtefælle har ligeledes Ret til, naar den førstafdøde Ægtefælle iøvrigt efterlader sig umyndige Livsarvinger, at hensidde i uskiftet Bo med disse, dersom Pupilauctoriteterne under Hensyntagen til de umyndiges Tarv meddeler Samtykke dertil; er Livsarvingerne myndige, kan Hensidde i uskiftet Bo kun finde Sted med deres Samtykke.

Manden kan dog ved Testamente bestemme, at Hustruen, medens hun hensidder i uskiftet Bo, kun kan raade over Fællesboet med Samtykke af en Tilsynsværge, samt fastsætte, hvem der skal udføre dette Hverv. Reglerne i Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 om Umyndighed og Værgemaal §§ 4, 12, 13, 15—17, 39, 1ste Stk., 40, 43, 44 og 53 finder tilsvarende Anvendelse paa dette Tilsynsværgemaal. En saadan testamentarisk Bestemmelse kan dog efter Hustruens Begøring straks eller senere tilsidesættes af Overøvrigheden, naar den ikke findes tilstrækkeligt begrundet i Hensynet til Hustruens eller Livsarvingernes Tarv. Den af Overøvrigheden truffne Afgørelse kan af Hustruen eller den afdøde Mands Livsarvinger indankes for Justitsministeriet.

§ 3.

Er en Ægtefælle under Konkurs, eller godtgøres det, at han ikke har tilstrækkelige Midler til at dække sine Forpligtelser; kan han ikke forlange Boet udleveret til Hensidde i uskiftet Bo.